

[Estrup]

et års tid siden, hvor man udvidede mulighederne for at tage uddannelse under ledighed, et klart positivt initiativ. Det er også sket med det såkaldte 10-punkts program, hvor en masse forsøg, herunder mulighed for at finansiere daghøjskoler, er sat i gang. Det er selvfølgelig også sket i forbindelse med loven om uddannelsesstilbud til langtidsledige, den, fru Lilli Gyldenkilde var inde på før.

Jeg er enig så langt, at vi har brug for ændringer på dette område. Vi har kunnet gøre nogle erfaringer. Uddannelsesstilbudene, ikke mindst til gruppen af kvinder med for lille uddannelse i forhold til kravene i dag, er formentlig ikke gode nok. Vi skal prøve på at gøre det bedre på det område. Det er noget af det, den kommende tid skal bruges til.

Men problemet er der naturligvis, uanset hvad vi måtte kunne gøre omkring loven om uddannelsesstilbud. Vi har brug for at kunne igangsætte omskolingsinitiativer. Vi har set eksempler på, at det kan nytte, f.eks. de kurser, Teknologisk Institut har sat i gang om edb, hvor 90 pct. kommer i beskæftigelse.

Det er nogle af de veje, vi gerne skulle gå videre ad. Spørgsmålet er, om vi har andre end sådanne enkeltstående eksempler, og hvor langt den type af kurser kan bære, når vi sender et større antal elever igennem dem.

Så er spørgsmålet naturligvis også, hvordan vi finder beskæftigelsesmuligheder bagefter. Det er rigtigt, som arbejdsministeren var inde på, at der er taget initiativer for at styrke vejledningsindsatsen. Vi ved også, at ligestillingskonsulenterne er en betydelig del af denne indsats.

Det er oplagt, at der skal gøres mere inden for Arbejdsformidlingen. Hele indsatsen må gå imod at stimulere motivation, stimulere selvtillid. Problemet er: hvordan kan vi gøre det? Hvad er den rette vej? Vi skal have en holdningsændring hos kvinderne med hensyn til erhvervsvalget, men også hos arbejdsgiverne i relation til deres interesse for at beskæftige kvindelig arbejdskraft. Hvordan gør vi det?

Derfor er vi i meget høj grad i en situation, hvor vi har brug for at samle, få et overblik over de initiativer, der er taget, men først og fremmest få en vurdering af, hvilke af initiativerne der kan bære. Vi har i meget høj grad den situation i øjeblikket, som jeg startede med at sige, at vi søger i blinde i forskellige retninger, som hver især kan være

fornuftig, men hvor det nu gælder om at sortere. Derfor er jeg meget enig i den sidste del af den dagsorden, som blev foreslået fra socialdemokratisk side, som peger i retning af, at vi har brug for en vurdering af, hvor indsatsen skal lægges.

Jeg vil godt afslutningsvis nævne nogle initiativer, som jeg synes man burde overveje, når man nu prøver på at samle indsatsen.

For det første har vi brug for et udspil om, hvordan vi koordinerer beskæftigelsesindsatsen. Arbejdsministeren har tidligere bebudet, at der ville komme et sådant initiativ, sådan at vi kunne få nogle af de mange cigarkasser lagt sammen og få et mere målrettet system, sådan at vi var sikker på, at vi faktisk fik det ud af pengene, vi ønskede. Jeg tror, vi er mange, der ser frem til dette initiativ.

Dernæst synes jeg, man kunne overveje i højere grad som et led i denne målrettede politik at sige, at virksomheder, der inden for utraditionelle fag forsøger specielt at uddanne kvinder, forsøger at lave programmer, som skal føre til ansættelse af kvinder, har en særlig mulighed for støtte.

Som en tredje ting vil jeg nævne arbejdsmarkedsuddannelserne og specielt den erfaring, som allerede er gjort i forbindelse med AKFs rapport om efteruddannelsen for faglærte, hvor det har vist sig, at overrepræsentationen af mænd er meget betydelig. Der er 50 pct. flere mænd på kurserne, end man skulle vente, og tilsvarende 50 pct. færre kvinder, end man skulle vente. Den situation er naturligvis uholdbar. Hvis vi skal have nok ud af de midler, der sættes i arbejdsmarkedsuddannelserne, må det rettes op.

Som det sidste vil jeg nævne et emne, som var inde i debatten i går, nemlig spørgsmålet om at gøre noget specielt for kvinder i forbindelse med graviditet og barselorlov. En eller anden forsikringsordning var måske nok værd at overveje.

Det er nogle af de ting, man bør tage op.

Jeg vil blot afslutningsvis sige, at vi selvfølgelig kan stemme for den dagsorden, som fru Jytte Andersen foreslog for os alle sammen.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige, at CD har delt områderne imellem sig. Jeg tager undervisningsministeren, og hr. Bollmann tager arbejdsministe-